

Barbara Cartland

Mägede jumalanna

Barbara Cartland
The Passionate Princess
1988

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Antud raamatu materjalide ükskõik milline kasutamine kas tervikuna või osaliselt ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Aili Norberg
Korrektor Inna Viires

© Cartland Promotions 1988

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2002 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10344

ISBN 978-9949-20-081-8

Autori eessõna

Lisaks sarmikale välimusele on ungarlased kirglikud, romantilised ja tormakad. Nende tunded on intensiivsed, jõulised ja püsivad.

Sageli jääb nende käitumine teistest rahvustest inimestele mõistetamatuks. Ungarlaste üliarenenud oskus elu nautida ja sõbratruudus ajavad võõramaalased sageli segadusse. Põhiolemuselt on ungarlased muretud, kuid kord juba midagi ette võtnud, on neid väga raske peatada.

Madjarit ei stimuleeri tegutsema poliitilised ega rahvuslikud põhjused, vaid olemuslik kodumaa-armastus, mille nimel on ungarlane valmis kõike ohvriks tooma.

Armastus ja muusika on ungarlastel veres. Paljud põlvkonnad mustlasi on oma muusikaga liigutanud nende hinge.

Kõige paremini annab mustlase ilujanu, pöörasust, kirglikke tundeid, põhjatut kurbust, tulist armastust ja meeletut vihkamist edasi üheksateistkümnendal sajandil loodud tšardaš – tantsuviis, mida algselt esitati peamiselt kõrtsides.

Ungari talurahvas uskus mustlaste musta maagiasse palju enam kui preestrite võimesse neid paradiisi juhtida.

Esimene peatükk

1870

*P*rintsess Thea läks lauldes trepist alla.

Ta viibis palee esindusruumides, kus toimusid kuninglikud vastuvõtud.

Peatrepi kullatud käsipuu ja sädelev kristall pakkusid ta silmale alati naudingut.

Thea armastas maale ja suurejoonelisi marmorkaminasimsse, mida kaunistasid itaalia meistrite tehtud kujud.

Palee oli ehitanud Thea vaarisa ja kunagi oli see olnud Balkanimaade üks tähelepanuväärsemaid ehitisi.

Thea oli sageli mõelnud, et ilmselt oli ta vaarisa oma riigi väiksuse tõttu kannatanud alaväärsuskompleksi all.

Ta oli alati piinlikult jälginud, et teda ümbritseks kuninglik hiilgus ja toredus.

Ka oma lastele oli ta sama idee pähe tagunud ja printsess Thea ristinimi oli õigupoolest Sydel Niobe Anthea.

Paraku oli tüdruk sellele nimele vastu hakanud niipea, kui oli rääkima õppinud.

Ta nimetas end järjekindlalt Theaks. Nimi oli kiiresti omaks võetud ja omavahel olles ei nimetanud üksi pereliige teda kunagi teisiti.

Thea astus hommikusöögisaali.

See oli kena päiksepoolne, kuid tagasihoidlik ruum.

Printsessi vend Georgi oli juba hommikust sööma asunud.

Thea sisenedes vaatas ta üles ja ütles: “Sa jäid hiljaks.”

“Tean,” vastas Thea. “Kuid hommik oli nii kena ja Merkuur ületas takistusi nagu oleksid tal tiivad.”

Thea läks inglise hommikueineks kaetud kõrvallaua juurde ja tõstis üht-teist taldrikule.

Thea isa, Kostase kuningas Alpheus, oli nooruses pikka aega Inglismaal elanud.

Tal oli isegi Oxfordi Ülikooli teaduskraad.

Inglismaal elamine oli kuningale oma jälje jätnud. Tal olid inglase maneerid ja kombes ning ta nõudis, et ta lapsed räägiksid inglise keelt.

Mägede jumalanna

Theale ja Georgile, kes oskasid kõiki Balkanimaade keeli, ei valmistanud see mingit raskust.

Georgi oli kunagi öelnud, et erinevalt paljudest teistest Balkani keeltest on inglise keele õppimine lapsemäng.

Taldrik käes tuli Thea söögilaua juurde ja istus.

Ta mõtted olid ikka veel hiljutise ratsaretke juures.

Nuga ja kahvlit võttes ütles ta: “Muide, tarad peaksid kõrgemad olema.”

“Tean,” vastas vend. “Peaksid selle asja korda ajama.”

“Miks mina?”

“Sest mina sõidan homme ära.”

“Sõidad ära?” hüüatas õde. “Kuid miks? Kuhu?”